´Veure el meu nom en la polèmica entre el Racing i el Girona em va molestar´

´Veure el meu nom en la polèmica entre el Racing i el Girona em va molestar´

Després d'un any "molt dur" al Racing, amb descens de categoria inclòs, Albert Dorca torna a veure la llum al Múrcia

CARLES ROSELL GIRONA/MÚRCIA

La primera pregunta és obligada: com li va per Múrcia?

Molt bé. I això que vaig arribar tard, perquè encara m'havia de desvincular del Racing de Santander. En baixar de categoria, no era convenient ni pel club ni tampoc per mi que em quedés allà. El Múrcia va aparèixer i va ser l'equip que més interès va mostrar. El tècnic i el director esportiu em trucaven constantment. Jo sempre ho vaig dir, que marxaria allà on se'm valorés, on creguessin que realment podria donar un gran rendiment. Per això sóc aquí.

A més, l'equip ha començat amb bon peu la temporada.

Sí, hem començat molt bé. L'equip és va fer un pèl tard, però s'ha construït un grup molt bo: gent treballadora i també contrastada a la categoria. Hi ha bon ambient, una bona harmonia entre els més joves i els veterans. Això és clau perquè, ara mateix, el Múrcia estigui a dalt a la classificació.

Miri que cada any el Múrcia fa plantilles amb l'objectiu de pujar... Ho ha notat només posar-hi els dos peus?

Doncs no. No noto la pressió. És veritat que en d'altres temporades es parlava sempre de pujar a Primera, però aquest any veig que la cosa és diferent. Quan vaig arribar al Múrcia no hi havia un objectiu clar a l'entorn: salvar-se, sí, però fins que això no s'aconseguís no es parlaria d'una altra cosa. L'afició no ha començat a fer volar coloms fins ara, que estem a dalt. Ara és quan l'entorn s'ha engrescat.

I de l'afició què me'n diu. És d'aquelles que no en deixen passar ni una?

El que li puc dir és que aquí, la gent és del Múrcia. És una afició que s'agafa el futbol amb molta passió. Els aficionats animen molt i, quan les coses van mal dades, suposo que deu ser una mica dur. De moment, però, no puc res dolent, perquè els resultats ens acompanyen.

...i que duri, no?

Això!

Un bon vestidor, una ciutat que li fa patxoca, els resultats l'acompanyen... Tot sembla rutllar. I a sobre, juga molt. Què més pot demanar?

És cert, no em puc queixar. Ho he jugat tot, he marcat gols... Però aquesta és la meva filosofia i per això mateix vaig fitxar pel Múrcia. Sempre que arribo a un lloc nou intento rendir al màxim, donar un cop de mà a l'equip. Quan l'any passat no tenia minuts amb el Racing de Santander intentava ajudar com fos als que sí que gaudien d'oportunitats. Així mateix em prenc les coses aquí, el que passa és que ara tinc la sort de ser estar al camp.

Ara que m'anomena el Racing de Santander; vostè necessitava marxar d'allà aquest estiu?

Sí, necessitava sortir. Sobretot després d'haver baixat a Segona B. Va ser un any molt dur i ningú s'esperava que acabéssim descendint. L'objectiu era pujar, sí o sí. I al final vam fer a l'inrevés. Va ser dur, com li dic. Era inviable que em quedés.

Llavors, des de la distància, creu que potser no va fer del tot bé en canviar el Girona pel Racing de Santander?

No, no. Al contrari. Vaig fer molt bé. Ho vaig dir l'any passat i ho mantinc. En el moment de prendre la decisió ja va ser una bona elecció, perquè em van presentar un projecte molt engrescador que em va atraure des del primer moment. Ara, per exemple, també estic en un lloc on m'hi trobo bé.

No troba a faltar Girona?

Sí, és clar. Però l'experiència m'està servint molt.

Aquest estiu va estar molt a prop de tornar-hi. Què és el que va passar realment?

No, tampoc va ser així. Realment crec que va ser la premsa la que va donar per fet que existia la possibilitat de tornar al Girona i, veritablement, no vaig tenir cap oferta del club. Van parlar amb el meu representant, és cert, però d'una manera molt general. Repeteixo, mai vaig tenir cap oferta, així que tampoc vaig poder decidir.

Aquest estiu, a part de valorar el seu futur, també va haver d'escoltar i llegir informacions que el vinculaven en l'intent de compra per part del Racing de Santander del partit que el va enfrontar l'any passat al Girona. Com ho va viure tot plegat?

Vaig intentar estar-ne completament al marge. Em va afectar i no em va agradar gens ni mica que es vinculés el meu nom amb la suposada reunió que els dos presidents van tenir a Montilivi. No hi tinc res a veure en aquest tema i tot plegat em va molestar. Em vaig posar en contacte amb totes dues parts i cadascú em va donar la seva opinió. Considero que s'hauria hagut de tocar el tema d'una altra manera. No hi vaig tenir res a veure i me'n vaig assabentar quan va sortir a la premsa... Però tampoc vull entrar en més polèmiques.

Millor parlem de futbol?

Sí, molt millor!

Llavors, què li sembla aquest Girona?

Bé, és un equip que segurament donarà molta guerra. Han començat bé, guanyant els primrs partits, però és normal que hi hagi jornades més dures i que no sempre s'estigui a dalt de tot. Ha perdut bons jugadors, però els que s'han quedat conformen una bona base i se'ls ha de tenir en compte. A més, els fitxatges estan donant molt de rendiment.

I el segueix?

Sí. sempre que puc el miro per Internet. Els desitjo el millor; després del Múrcia, vull que estiguin ben a dalt a la classificació.

Li farà gràcia enfrontar-s'hi una altra vegada?

I tant! Sempre ho he dit: sóc un aficionat més del Girona i està clar que, a la llarga, hi tornaré. No sé com, si per jugar-hi o només per viure-hi.
Però tornaré.

És cert que ja fa quatre anys del famós penal de Kiko Ratón que va enfonsar el Múrcia a Segona B, però nota encara un cert regust de venjança envers el Girona per tot plegat?

No, no. Gens ni mica. N'he parlat del tema, perquè vaig viure aquell partit en primera persona. Sabíem, tant ells com nosaltres, que ens hi jugàvem moltíssim. Han passat pàgina, no hi ha la sensació de venjança ni tampoc estan enfadats. A més, tot i que van baixar, només un any després tornaven a aconseguir l'ascens i això és molt complicat d'aconseguir.

Encara manté contacte amb alguns dels integrants de la plantilla del Girona?

Sí, a vegades parlo amb la gent que encara hi queda. Però tampoc gaire. Felipe, Richy, Migue... són gent que fa temps que ens coneixem i, sense estar xerrant cada dos per tres, quan ens tornem a veure serà com si no hagués passat el temps. Això significa que es va fer un grup molt bo a Girona, amb un gran ambient. I pel que tinc entès, encara perdura.

Vostè que comparteix vestidor amb José Luis Acciari, jugador que va estar mitja temporada (11/12) a Girona, parla d'aquella etapa amb ell?

Sí. I tant. En parlem sovint.

I en té bon record?

Sí, sí. En parla bé. No sol parlar malament de gairebé res. Tampoc hem aprofundit gaire en tot plegat. Però recordo que, quan ell va venir, l'equip va ser quan, al cap de poc, es va salvar. Així que...

Font del document:
http://www.diaridegirona.cat/girona-fc/2013/10/10/veure-nom-polemica-racing-girona/638552.html?utm_source=rss